

Đức Tin- Đức Cây - Đức Mến

(Ý 1Cr 12, 31. 13, 1-13)

Nguyễn Văn Hiến

Đức tin, đức cây, đức mến yêu thương, cả

Đức tin đức cây, đức mến yêu thương, cả

ba nhân đức đều cao quý. Nhưng trọng hơn là đức mến.

ba nhân đức đều cao quý. Nhưng trọng hơn là đức mến.

Giả như tôi nói được nhiều thứ tiếng của loài người và của thiên
Giả như đem hết tài sản tôi có cho mọi người nghèo khổ bản
Người ơi, đức mến vạn lần tha thứ, tin tưởng hoàn toàn và hy

thần mà tôi không có đức mến thì như tiếng phèng
cùng, mà tôi không có đức mến, nào đâu ích lợi
vọng. Lòng luôn nhịn nhục mọi lúc, và không háo lợi

la. Giả như được ơn nói tiên tri, nói được nhiều điều nhiệm
chi. Đức mến là luôn - nhẫn nhục, nhân hậu đầy lòng bác
danh. Đức mến thì không ác gian, không oán giận, làm điều bất

bí mà tôi không có đức mến thì tôi cũng chẳng là gì.
ái. Chẳng ghen tương, không vênh vang tìm vinh thắng thuộc về mình.
chính. Thực thi đức mến luôn luôn vì đức mến không tàn phai.